

[Justitsministeren.]

Det ærede Medlem kritiserer, at man ikke kunde gennemføre Sporvognskørselen ude ved Nørrebro Remise. I Henhold til Samtaler i Løbet af Lørdag Aften og i Henhold til, at jeg straks Søndag Morgen ringede til Politidirektøren i Anledning af den Udtalelse, der havde staaet i „Social-Demokraten“ fra en navngiven Mand, og bad om en Udtalelse om og Undersøgelse af dette Forhold, fik jeg straks Mandag Formiddag udførlig Rapport fra Politidirektøren og Rapporter fra de Politifolk, der havde været i Funktion.

Af disse Rapporter fremgaar det, at den Overpolitibetjent, der blev sendt til Nørrebro Remise, straks da han kom derud, henvendte sig til Lederen af Remisen, Overassistenten, og spurgte, om han ikke ønskede, at Vognene skulde køre ud. Overassistenten svarede dertil, at man vilde gerne køre ud, og at man ønskede en Linie 7 ud med det samme. Dertil svarede Overbetjenten, at saa kunde man blot køre ud, saa skulde han med sine Politibetjente skaffe Plads og garantere for, at der blev Plads til at køre. Derefter gav Overassistenten Ordre til, at der skulde køres ud, og det var en meget let Opgave for Overbetjenten og hans Personale at skaffe Plads til Udkørsel; men der kom ingen Sporvogn ud fra Remisen, uagtet Politiet havde skaffet fuldstændig fri Bane, og uagtet Overbetjenten og hans Folk holdt Passagen fri for Sporvognene i ca. en halv Time. Politiet kunde selvfølgelig ikke kræve, at Sporvognene skulde køre, og da Politiet undrede sig over, at de ikke kørte, og undersøgte, hvad Grunden var, viste det sig, at en af Sporvognsfolkene. Tillidsmænd gik rundt og agiterede blandt sine Kolleger for, at de ikke skulde køre mere den Aften. Da Overbetjenten havde faaet Nys om dette, henvendte han sig igen til Overassistenten for Sporvognene og spurgte, hvad Meningen var. Denne svarede nu, at der blev ikke kørt mere i Aften, Kørselen var opgivet.

Derefter var der ikke mere for Politiet at foretage. Meddelelsen blev givet videre til Publikum; derefter spredtes Opløbet meget hurtigt, og i Løbet af kort Tid fandt Færdselen paa Nørrebrogade ind i fuldstændig normale Baner. En Del Mennesker blev staaende en Tid og saa paa det.

Samtidig med at man maa hævde, at Politiet har Pligt til at holde Orden, vil jeg gerne sige, at Politiet har ogsaa Pligt til ikke at skabe unødigt Uro, og naar Politiets Hjælp ikke krævedes og ikke ønskedes til at skaffe Plads for Sporvognene — en Hjælp,

som Politiet havde tilbudt, og en Hjælp, som Politiet havde understreget, at det vilde være i Stand til at effectuere —, var der jo ingen Grund til, at Politiet skulde bryde ind med Stavene over for den Masse Mennesker, der var forsamlet, men som i øvrigt forholdt sig rolig og ikke lavede Optøjer.

Der var forskellige, som henvendte sig til Politiet og spurgte, hvorfor Sporvognene ikke kørte. Politiet svarede dertil, at det kunde Politiet ikke ordne, Afgørelsen deraf laa hos Sporvejsvæsenet. Hvorvidt den paagældende navngivne Mand har henvendt sig til en Politibetjent, kan man i Politiet ikke bestemt huske, men det har han selvfølgelig gjort.

De paagældende forklarer imidlertid, at hvis han har henvendt sig til dem, har de opfattet hans Spørgsmaal saaledes, at ogsaa dette Spørgsmaal gik ud paa, om Sporvognene ikke snart skulde køre. I Forstaaelse af, at det var det, han spurgte om, har de svaret: det har vi ikke noget at gøre med, det kan vi ikke gennemføre. Hvis han derimod havde spurgt, hvorvidt Politiet kunde holde Orden eller ej — det har han maaske spurgt om, men hvis Politiet altsaa havde opfattet, at det var hans Spørgsmaal, vilde Politiet selvfølgelig ikke have svaret, som Svaret nu kom til at lyde, fordi Svaret var formuleret ud fra den Forudsætning, at Spørgsmaalet var et helt andet.

Jeg vil derfor hævde, at der absolut ikke var noget at bebrejde Politiet i den foreliggende Situation. Politiet var klar til at gribe ind, hvis der skulde forekomme Optøjer eller Uro af nogen som helst Art. Politiet greb ind der, hvor Politiet kunde gribe ind, og hvor der var Optøjer og Uro. Der er anket over, at Politiet ikke greb ind, hvor Taxaer blev standset. Men Politiet kan jo ikke være paa ethvert Sted, hvor en Taxa bliver standset. Hvis Politiet havde været paa et Sted, hvor en Taxa blev standset, vilde det selvfølgelig have grebet ind. Politiets Indstilling var den, at det ikke vilde taale Optøjer, ikke vilde taale Provokation, og det var klar til med al Fasthed og Bestemthed at slaa saadanne Provokationer og Optøjer ned. Jeg haaber, at denne Forklaring maa være tilfredsstillende for det ærede Medlem.

Saa skal jeg slutte denne Udredning om dette vigtige Lovforslag med en Gentagelse af, at jeg haaber, at man fra alle Sider i det høje Folketing og det Udvalg, der nu vil blive nedsat, med god Vilje vil gaa i Gang med Arbejdet. Jeg anser derfor en af de vigtigste Opgaver, den danske